

Tema broja:
Prijateljstvo

SADRŽAJ:

Govor urednika	2
Kros	2
Učenje nije mučenje	2
Atletika	3
Dani kruha	3
Opasnosti interneta	3
Sveti Nikola	4
Međunarodno online natjecanje Dabar	4
Večer matematike	4
Božić je tu	4
Intervju s piscem Adamom Rajzлом	5
Maskenbal	5
Valentinovo	5
Naš školski bend	6
Projekt stvaranja gitare	6
Preporučujem ti	6
Strip	7
Ruka prijateljstva	8
Anketa o prijateljstvu	8
Naši učenici o prijateljstvu	8
Projektni dan	9
Zupanijsko natjecanje u atletici	9
Svi za jednog, jedan za sve	9
Intervju s članovima Orkestra	10
Izlet osmaša u Vukovar	11
Škola u prirodi - Orahovica	11
Peti susret Kozarčevih škola	11
Posjet kazalištu	12
Klokan bez granica	12
Likovni i literarni kutak	13, 14
Naši odlikaši	15
Naši osmaši	16

Novinari »Semeljačkog Kozarca«

Kozarac u ruke i čitaj bez muke!

Poštovani učenici, učenice, nastavnici, nastavnice i ostali djelatnici naše škole, pozdravljamo vas na kraju još jedne školske godine. Učenici su se namučili kako bi ostvarili što bolji uspjeh. Čitali su lektire, pisali testove i školske zadaće te naporno učili što im se na kraju i isplatile. Predstavljali su našu školu na brojnim natjecanjima, išli na razna putovanja i sudjelovali u mnogim projektima i aktivnostima. Novinarska grupa sve je to zapazila i zapisala u 5. broju Semeljačkog Kozarca. Ovogodišnja je tema Kozarca prijateljstvo. Mnoštvo članaka je na temu prijateljstva i nadamo se da ćete pronaći koji koristan savjet.

Sandra Vučnović i Ana Vučić, 7. b

KROS U NAŠOJ ŠKOLI

Početkom listopada u našoj školi održan je kros. Na natjecanju su sudjelovala 103 učenika. Povodom toga dana naša škola ugostila je učenike 5. – 8. razreda iz đakovačkih OŠ Ivan Goran Kovačić, OŠ Vladimir Nazor, OŠ Josipa Antuna Čolnića, OŠ Budrovci, OŠ Luke Botića i OŠ Selci. Djevojčice su trčale 1000, a dječaci

1200 metara. U petom i šestom razredu pobjedu su odnijeli dečki iz OŠ Josip Kozarac Semeljci i djevojčice iz OŠ Ivan Goran Kovačić, a u sedmom i osmom razredu pobijedili su dečki i djevojčice iz OŠ Čolnić. Čestitamo pobjednicima, a ostalima želimo više sreće u sljedećim natjecanjima.

Marta Jaman, 6. a

KOZARAC

LIST OSNOVNE ŠKOLE JOSIPA KOZARCA, SEMELJCI ● BROJ 5

Izdaje: Osnovna škola Josipa Kozarca,
Semeljci

Financira: Općina Semeljci

Školska godina: 2017. / 2018.

Glavni urednici: Martina Milanović, prof.,
Ana Vučić, 7. b, Sandra Vučnović, 7. b

Uredništvo: Martina Milanović, Ana Vučić i
Sandra Vučnović iz 7. b, Marinka Andraković,
Josip Drenjančević, Martina Blažević, Marija
Jukić, Ante Suvala iz 8. a, Klara Rašić, 8. b,
Blanka Barić, 7. a, Marta Jaman, 6. a, Martina
Pačarić, 6. b, Lori Sudar, 5. b, Petra Blažević,
Ivana Hes, Lana Josipović i Eva Sremac iz 5. c,
školski fotograf Marta Jaman, 6. a.

Naslovna stranica: Tihana Popinjač, mag. art
Lipanj, 2018.

Grafičko uređenje i tisk: Glas Slavonije d. d.

Projekt
Učenje nije
mučenje
namijenjen
je učenicima
petih
razredima
za lakše
učenje.

Učenje nije mučenje

Na svakom smo susretu s psihologinjom išli korak po korak kako bismo upoznali faze učenja. Prvo smo krenuli s pripremom i planiranjem učenja, zatim smo saznali kako kvalitetnije učiti i lakše zapamtiti gradivo. Da bismo bili što uspješniji na ispitima znanja, pokazan nam je način izrađivanja umne mape. Na kraju prvog polugodišta ponavljalo se i nagrađiva-

lo za točne odgovore, nagrade su bile informativke, privjesci, narukvice, tehničke olovke i čokoladice. Na zadnjem susretu zajednički smo izradili plakat sa savjetima za lakše učenje i pamćenje. Nadamo se da će savjeti koje smo dobili pomoći u dalnjem učenju, a vrijeme i ocjene će pokazati koliko su nam savjeti pomogli.

Ivana Hes, 5.c

Atletika u našoj školi

Važnije je sudjelovati nego pobijediti

»Nema čarolije prilikom ostvarivanja cilja. Sve se svodi na težak rad, prave izvore i upornost.« – Michelle Obama

Svako dijete posebno je na svoj način, karakterizira ga kakva sposobnost ili vještina koju stekne tijekom života. Ono može biti talentirano u crtanju, pjevanju, plesu, sviranju, bavljenju sportom...

Naša je škola organizirala atletsko natjecanje u kojem su se učenici okušali u raznim disciplinama kako bi pokazali svoje mogućnosti i sposobnosti. Uz natjecatelje naše škole, pridružili su nam se učenici iz OŠ Ivan Goran Kovačić Đakovo, OŠ Vladimir Nazor Đakovo, OŠ Josip Antun Čolnić Đakovo, OŠ Satnica Đakovačka i OŠ Gorjani.

Sve je započelo skokom u vis i bacanjem kugle, a zatim je uslijedilo bacanje vortexta (spužvasta raketa) i na kraju skok u dalj. Za vrijeme trajanja aktivnosti, uzbudjenje i nervosa sve su više i više rasli. Naravno, svi su željeli pobedu, zaboravivši na važnost samog sudjelovanja. Završetkom tih četiriju aktivnosti, na nogometnom igralištu moglo se vidjeti natjecatelje koji se razgibavaju za natjecanja u trčanju i štafeti koju su popratili navijački uzvici i podrška s tribina. Nakon kratkog predaha uslijedilo je proglašenje pobjednika.

Prva mjesta odnijeli su učenici naše škole u tri od četiri kategorije te se tako plasirali na županijsko natjecanje.

Svim natjecateljima iskrene čestitke, a pobjednicima sretno u dalnjim natjecanjima!

Nakon natjecanja zamolila sam učenicu naše škole i učenika OŠ Vladimira Nazora za kratki intervju.

Novinar: Koji ste razred i u kojim ste se aktivnostima natjecali?

Daniela: Osmi sam razred i natjecala sam se u trčanju na 300 m i štafeti na 400 m.

Filip: Ja sam sedmi razred i natjecao sam se u skoku u dalj.

Novinar: Kakva je atmosfera vladala tijekom natjecanja?

Daniela: Tijekom natjecanja svi smo bili napeti i u iščekivanju. Svatko je nestrpljivo čekao svoju kategoriju i nadao se što boljem rezultatu jer svima nam je to i bio cilj.

Filip: Bilo je zanimljivo i uzbudljivo i nadam se da ćemo se iduće godine opet dobro zabaviti.

Novinar: Kako ste se osjećali prije samog natjecanja?

Daniela: Imala sam veliku tremu. Mislila sam da su moje suparnice puno bolje od mene i da ja to ne mogu, ali ipak imala sam u sebi onaj mali tračak nade koji mi je govorio da ne odustajem, da ću pobijediti.

Filip: Nisam bio pod stresom. Bilo je zabavno. Prijatelji i ja smo se zezali tako da nismo razmišljali koji ćemo biti.

Novinar: Jeste li zadovoljni rezultatom?

Daniela: Zadovoljna sam svojim rezultatom jer sam bila prva od šest djevojaka u svojoj kategoriji.

Filip: Zadovoljan sam drugim mjestom, ali moglo je biti i bolje.

Marija Jukić, 8.a

DANI KRUHA

Zahvala Bogu na kruhu

Početkom listopada u našoj su školi održani Dani kruha. Obilježavanje smo započeli molitvom i blagoslovom proizvoda od brašna. Nakon molitve učenici razredne nastave izveli su recitacije i otpjevali su pjesmu u kojoj su zahvalili Bogu za kruh koji svakodnevno blagujemo. Na odmoru su se učenici poslužili hranom s izložbe koja je za tu prigodu postavljena u holu škole. Na stolovima su se našle: kiflice, maslenice, pereci, pogače, pletenice i razni jesenski plodovi koji su unijeli dašak jeseni u našu školu.

Cilj obilježavanja Dana kruha podsjetnik je učenicima na vrijednost kruha u svakodnevici.

Lana Josipović, 5. c

Posjet policajca petim razredima

Opasnosti interneta

Početkom prosinca našu je školu posjetio policijski službenik. Učenicima petih razreda održao je vrlo zanimljivo i poučno predavanje. Glavna je tema bila internet i moguće opasnosti koje prijete na internetu. Pričao im je o njegovim lošim stranama – hakerima, nasilju na internetu, ovisnostima..., ali i o dobrom stranama kao što su učenje i zabava. Istaknuo je da sada, nažalost, ima više opasnosti nego korisnih strana te da je prvobitno internet bio namijenjen učenju. Prezentacija je bila vrlo zanimljiva, petaši, a i svi ostali koji budu čitali ovaj članak trebali bi usvojiti dobru pouku:

Budite oprezni na internetu! Vrlo lako možete postati ovisni o njemu, postati žrtva nasilja ili upasti u ruke opasnim hakerima koji mogu ugroziti vaše osobne podatke.

Eva Sremac, 5. c

Božić je vrijeme mira, ljubavi, sreće, darivanja, radosti te vrijeme Isusovog rođenja.

Tako se i ove godine u našoj školi održala Božićna priredba kako bismo proslavili Isusovo rođenje. Na samom početku naši voditelji pozdravili su sve prisutne. Zatim su nas učenici prvog razreda i predškole svojim igrokazom prisjetili kako je nekada izgledala Badnja večer u slavonskoj obitelji. Drugu točku je izveo mali zbor s pjesmom Pahuljice padajte. Nakon toga su nam učenici petog razreda dramske skupine otkrili kojem se daru raduje jedan djed. Na red su došli i učenici nižih razreda dramske skupine koji su nam dočarali još jednu obiteljsku atmosferu čekanja Božića u toj Svetoj noći. Onda su uslijedili učenici petih razreda biblijske skupine s igrokazom Razgovor zvjezdica. Plesom

BOŽIĆ JE TU ...

Proslava Isusovog rođenja

su nas darovali učenici ritmičke skupine nižih razreda. Šestu točku su nam izveli učenici nižih razreda dramske skupine prisjećajući se kako im je bilo lijepo kada su u siječnju išli svojim bakama. Poslije njih svi su prisutni mogli uživati u spletu slavonskih pjesama i kola koja su otplesali i odsvirali učenici folklorne i tamburaške skupine.

Na samom kraju uslijedilo je iznenađenje koje su svi strpljivo čekali. Bila je to pjesma učenika i učitelja Vanje koju su zajednički napisali i uglazbili. Ona je podignula atmosferu i probudila božićni duh u svima nama. Nagradili smo ih velikim pljeskom.

Zahvaljujemo svima koji su sudjelovali i onima koji su došli gledati i nadamo se da ćemo se vidjeti i iduće godine.

Eva Sremac, 5. c

MEĐUNARODNO ONLINE NATJECANJE DABAR

Naši opet među najboljima

Dabar je međunarodno online natjecanje koje je po drugi put održano u Hrvatskoj. Rješavalo se petnaest logičkih zadataka, zagonetaka i mozgalica u sustavu Loomen. Naša je škola također sudjelovala, a priključilo se trideset i osam učenika od petog do osmog razreda koji su postigli odlične rezultate. Ove se godine u natjecanje uključilo i pet učenika prvog razreda koji pohađaju našu školu.

Kao i prethodne godine učenici su bili podijeljeni u pet kategorija:

1. MikroDabar za učenike 1. i 2. razreda OŠ
2. MiliDabar za učenike 3. i 4. razreda OŠ
3. KiloDabar za učenike 5. i 6 razreda OŠ
4. MegaDabar za učenike 7. i 8. razreda i
5. GigaDabar za učenike razreda srednje škole.

Kako bi na natjecanju postigli što bolje rezultate, učenici su rješavali zadatke koje je nastavnica Informatike Marina Gregić postavila na školskom hodniku. Samostalno su se pripremali i kod kuće rješavajući zadatke koje su pripremili organizatori natjecanja.

U kategoriji KiloDabar iz naše škole **u deset posto najboljih** ušli su: **Josip Kelić, Iva Jukić, Hrvoje Penić i Eva Sremac, a u kategoriji MikroDabar Antonio Čosić i Jona Zrimić.**

Pohvaljujemo sve učenike i nadamo se da će sljedeće godine sudjelovati još više učenika i da će postići što bolje rezultate.

Sandra Vujnović, 7. b

VEČER MATEMATIKE

Matematika, zanimljiva i korisna

Već petu godinu u organizaciji Hrvatskog matematičkog društva održana je Večer matematike. U našoj se školi obilježava četvrti put.

Početkom prosinca u večernjim satima, okupili su se učenici zainteresirani za matematiku, a s njima su došli i njihovi roditelji. Ukupno je bilo 196 sudionika. Nakon okupljanja, nastavnica Sanja Korajac održala je uvodni govor, a potom je svaki razred otiašao u svoju učionicu.

Tamo su ih dočekali zadaci logičkog tipa, ne preteški, uglavnom zabavni i zanimljivi rješenja. Oni su nam po-

kazali ono što često zaboravljamo o matematici – njezinu prisutnost svugdje i zabavnu stranu takvih zadataka.

Cilj Večeri matematike bio je zaintrigirati učenike o matematici i pokazati im da to nisu samo računanja i jednadžbe, već jedna vrlo zanimljiva i korisna znanost.

Ana Vucić, 7. b

Sveti Nikola u našoj školi

Početkom prosinca sveti Nikola posjetio je našu školu. Poveo je Krampusa koji je zločestoj djeci podijelio šibe. Učenike nižih razreda obradovao je slatkim paketima. Sveti Nikola svake godine uveseljava djecu, pa su i oni njega razveselili tako što su pred njim pjevali i glumili. Nadamo se da će sveti Nikola i sljedeće godine posjetiti našu školu, možda i bez Krampusa. **Sandra Vujnović, 7. b**

Andeli žive u mojim djelima

Početkom prosinca, našu školu posjetio je đakovački pisac Adam Rajzl. Učenici 5. i 6. razreda počastili su ga pljeskom. Uslijedilo je čitanje Adamovih pjesama iz njegove zbirke *Ljubav pod kišobranom* koje su učenici odabrali baš za taj susret. Pisac je bez teksta, sa smiješkom na licu ponosno slušao, a kasnije je progovorio. Ispričao nam je svoju životnu priču, prepričavao doživljaje iz djetinjstva, a pričajući imali smo osjećaj da sve to ponovo proživljava.

Poslije susreta, zamolila sam ga za kraći intervju.

NOVINAR: Što Vas je navelo na pisanje?

ADAM: Jedna predivna djevojka, koja se, dok sam išao u 3. razred, doselila u moje selo. Zaljubio sam se i počeo pisati pjesme.

NOVINAR: Imate li nekog književnog idola, pisca koji vam je uzor?

ADAM: Dragutin Tadijanović, Mirko Kovač, Ivan Kušan i Zvonimir Balog.

NOVINAR: Jeste li se bavili nekim drugim poslovima osim pisanja?

ADAM: Bavio sam se novinarstvom, a radio sam i kao glavni urednik Radio Đakova.

NOVINAR: Koje djelo Vam je najdraže i zašto?

ADAM: Zvonik Eve Šimunove. Smatram da sam ga najbolje napisao i istinski se potudio.

NOVINAR: Jeste li svoja djela posvetili Vama važnim osobama? Kome?

ADAM: Roman Zvonik Eve Šimunove posvetio sam pokojnoj suprudi Nadi koja je mlada umrla prije jedanaest godina.

NOVINAR: Koju književnu vrstu najviše volite?

ADAM: Trenutno mi se najviše sviđaju romani, ali volim i pjesme i priče.

NOVINAR: Možete li sebe opisati kao pisca?

ADAM: Ja kao pisac? Hmm ... Osjećajan, temeljit, prikazujem istinite ljudе, događaje, posebno ljudе kojih više nema. Oni žive u mojim djelima.

NOVINAR: Jesu li neke vaše pjesme uglazbljene? Tko ih je uglazbio?

ADAM: Nekoliko pjesama je. Uglazbili su ih Mišo Kovač, Zdenka Vučković, a surađivao sam i s Marijom Mihaljevićem jer je njegov otac radio u Osijeku pa smo se sprijateljili.

NOVINAR: Pišete li neko novo djelo?

ADAM: Upravo sam završio roman *Martin Tišljer* koji bi trebao izaći sljedeće godine, a sada radim na romanu *Ubojstvo u perkovačkoj šumi*.

NOVINAR: Što mislite o dječjoj književnosti?

ADAM: Djeci je jako teško pisati jer su ona najbolji kritičari. Ako im se djelo ne sviđa – gotovo. Djeca su iskrena!

Intervju
s piscem
Adamom
Rajzлом

NOVINAR: Je li Vam draže pisati za djecu ili za odrasle?

ADAM: Za odrasle.

NOVINAR: Imate li neke hobije? Nešto što volite raditi kada ne pišete?

ADAM: Volim otići u ribolov.

NOVINAR: Kroz priču ste spomenuli da imate problema s računalom, da Vam se napisani tekst izbriše ili nešto slično, obeshrabri li Vas to u poslu?

ADAM: Naravno da ne. NEMA ODUSTANJAJ! Prepisujem tekst iznova i iznova sve dok ne bude savršen!

NOVINAR: Koliko ste najviše vremena posvetili nekom djelu?

ADAM: I do šest godina.

NOVINAR: Pišete li uglavnom zato jer uživate u tome ili mislite i na čitatelje?

ADAM: Pronalazim se u pisanju i istinski uživam u tome.

Marinka Andraković, 8. a

DAN ZALJUBLJENIH

Jedni drugima darivali lijepo riječi

Valentinovo je značajno po tome što se svake godine pošalje oko milijardu pisama, isto tako kupi se i najviše cvjeća. Dobilo je ime po svetom Valentinu. Postoji puno simbola Valentinova, a jedan od njih je starorimski bog ljubavi Kupido.

Često se prikazuje kako drži luk i strijelu jer se vjeruje da onaj koga on pogodi svojom čarobnom strelicom odmah se zaljubi. U slikarstvu i kiparstvu Kupido je mali, lijepi, goli dječak s krilima. Još se prikazuje sa svojom majkom Venerom.

Svake godine 14. veljače obilježavamo Dan zaljubljenih odnosno Valentinovo. Svi se učenici vesele tome danu i zrače posebnom ljubavlju. Tim povodom u našoj školi u holu škole stoji ljubavni sandučić za ubacivanje pisama. Učenici pripremaju pisma simpatijama i prijateljima te ih potom ubacuju u sandučić. Djevojčice osmih razreda naši su valentinovski poštari. Učenici se natječu tko će imati najviše pisma u razredu, ali i u školi.

No, bit Valentinova nije u broju dobivenih pisama, već u lijepim porukama koje su učenici pisali svojim prijateljima i simpatijama. Sve je manje takvih riječi pa je Valentinovo помогlo da ih se prisjetimo, zapišemo i darujemo jedni drugima.

Marta Jaman, 6. a

MASKENBAL U NAŠOJ ŠKOLI

Komplicirani izbor najbolje maske

Sredinom veljače u našoj školi održan je maskenbal. Svaki razred odabrojao je svoju razrednu masku. Kao i svake godine, bilo je različitih tema, od Istjerivača duhova, pirata s Kariba, kauboja, Arapa, liječnika i pacijenta ... Nakon predstavljanja razrednih maski, započela je zabava i ples. Uskoro je uslijedilo proglašenje najboljih maski.

Bilo je teško odlučiti koja će maska odnijeti pobjedu jer se svaki učenik potudio što bolje maskirati. Bilo se najbolje maskiranog nastavnika, učenika i najbolje razredne maske. Nakon proglašenja zabava je još kratko trajala, a zatim su svi pošli svojim kućama. Nadamo se da će učenici sljedeće godine biti još maštovitiji i da će izbor najbolje maske biti još komplikiraniji.

Petra Blažević, 5. c

NAŠ ŠKOLSKI BEND

Glazba – univerzalni jezik

Glazba je umjetnost koja budi različite osjećaje u čovjeku, a time postaje i dio samog čovjeka. Ona je univerzalni jezik, jer svi je razumiju. Kada si tužan, slušaš glazbu – smiruje te. Kada si sretan, slušaš glazbu – čini te još sretnijim. Koliko znam, nema čovjeka na planeti koji ne voli glazbu.

Za sve ljubitelje glazbe, naš nastavnik Vanja Gvozdanović, osnovao je školski bend. Svi zainteresirani i spremni za rad pozvani su da se pridruže. To je dobra prilika za isprobati nešto novo – uživati u glazbi svirajući. A ako ih to ne zanima, jednostavno mogu doći na nastupe i tako uživati u glazbi koju izvodimo. Nema konkretnog razloga koji je potaknuo nastavnika za ovakvu ideju. On je samo htio raditi ono što voli s osobama koje imaju isti interes kao i on sam. Bend je s vremenom postajao sve bolji i bolji. Najprije su izvodili neke poznatije pjesme legendarnih bendova, dok ove godine nisu došli do samog vrhunca. Naime, na Božićnoj priredbi bend je zasjao sa svojom prvom autorskom pjesmom *Božić je tu*. Vidjeti nasmijane i ponosne osobe koje izvode nešto ovakvo bio je pravi melem za oči i uši.

Nakon nastupa, započele su pripreme za akademiju povodom Dana škole. Nastavniku je sinula sjajna i neočekivana ideja te je bend zajedno s nastavnicima i zborom izveo pjesmu *Moja domovina*. Ne bi nastavnik bio nastavnik da se nije iskazao sjajnim solom na gitari za vrijeme pjesme *Tri rijeke Opće opasnosti*. Svim članovima benda, zboru i nastavnicima čestitamo i jedva čekamo sljedeće nastupe!

Zamolila sam Marinu Vujnović, članicu školskog benda da mi kaže kako je svirati u bendu i evo što sam saznala ...

Novinar: Što te potaknulo da se uključiš u školski bend?

Marina: Privukla me ljubav prema glazbi, jer kad sviram iskazujem svoje trenutne osjećaje. Osjetim emocije koje me vežu za glazbu.

Novinar: Koji instrument sviraš i zašto baštaj?

Marina: Sviram klavir jer je klavir po meni jedan od najboljih instrumenata kojim mogu iskazati svoju ljubav prema glazbi.

Novinar: Sviraš li još neki instrument uz klavir?

Marina: Pohađam glazbenu školu pa sviram bisernicu i brač.

Novinar: Kakva atmosfera vlada za vrijeme nastupa i na probi?

Marina: Na probi je uvijek puno lakše jer pred sobom mogu imati note. Za vrijeme nastupa vlada blaga trema, ali i znatiželja koliko dobro ćemo odraditi nastup.

Marija Jukić, 8. a

PROJEKT STVARANJA GITARE

Zajedništvo u projektu

Početkom svibnja, učenici robotičke skupine zajedno s nastavnikom Vanjom Gvozdanovićem pokrenuli su projekt premještanja dijelova s jedne električne gitare na drugu kako bi sami stvorili svoju gitaru. Sastajali su se svakog utorka te marljivo radili na projektu. Nastavnik Vanja donio im je tijelo svoje stare gitare koje su učenici obojili i oslikali na satu Likovne kulture s nastavnikom Tihanom Popinjač. Nakon toga su s nastavnikom Vanjom uredili elektroniku. Iako se na početku tako činilo, zadatak nije bio lak, no učenici su se snašli i odradili to jako dobro. Učenici su se zabavili, pokazali svoju kreativnost i interes za nastavak sličnih projekata.

**Eva Sremac
i Lana Josipović, 5. c**

Preporučujem ti...

Početkom drugog polugodišta školska psihologinja postavila je plakat u holu škole s naslovom Preporučujem ti. Ondje su učenici ostavljali svoje preporuke jedni drugima. Predlagali su koje bismo pjesme mogli poslušati, koje filmove pogledati, koje društvene igre igrati, koje knjige pročitati.

Cilj ovog projekta bio je da učenici pokažu svoj interes i zanimanje za medije koji im služe za zabavu i opuštanje, ali i razumijevanje, jer ne zanimaju sve nas iste vrste filmova, knjiga ... Ne slušamo svi istu glazbu, ne pratimo iste izvođače. Razlikujemo se, a to je ono što bi se trebalo najviše cijeniti i njegovati, naša sposobnost da budemo drugačiji. Učenici su preporučivali SF-filmove, socijalne, fantazije, drame ... Pokazali su što oni vole i tako preporučili ostalima kako provoditi svoje slobodno vrijeme. Naučili smo se međusobno poštovati i biti tolerantnije osobe.

Ana Vučić, 7. b

Preporučene knjige	Preporučene serije	Preporučena glazba	Preporučeni filmovi	Preporučene igre
Pokajnik	Stranger things		Koko	Čoveče, ispravi se
Društvo mrtvih pjesnika	13 reasons why	These days	Čudo	Alia-s
Lovac u žitu	Once upon a time	24k magic	Iskupljenje u Shawshanku	
	The 100	Waves	Little boy	
	Riverdale	In my blood	Dječak u prugastoj pidžami	
	Vampirski dnevnički	Otherside	Gradovi na papiru	
	The Originals	Heavy	Hachiko	
		Numb	Doručak kod Tiffanyja	
	Teen wolf	Youth	12 godina ropstva	
		One more light		

Koji štreber! Uvijek kaže da nije ništa učio,
a dobije pozitivnu ocjenu.

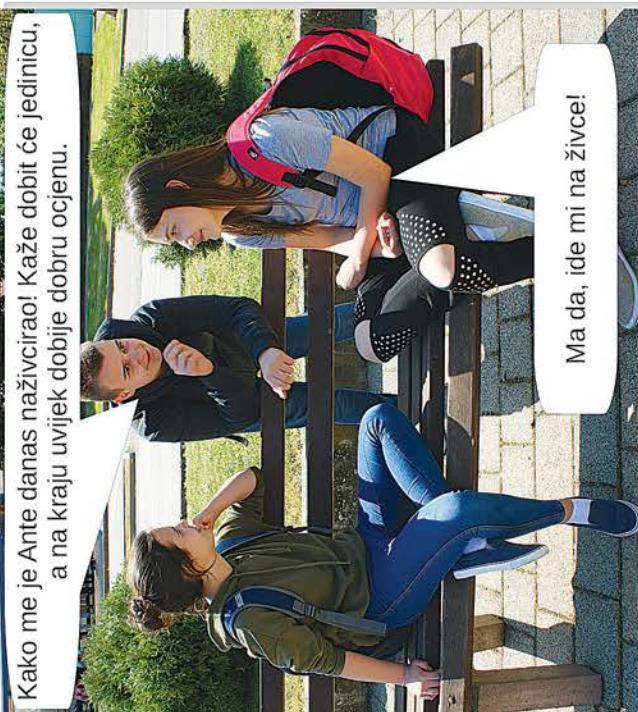
Ante, vrlo dobar!
Čestitam!

Stvarno? A ništa nisam učio.
Nisam ni znao da pišemo test.

Tko pod drugim jamu kopat...

Baš ste dvolični! Malo se družite
sa mnom pa me kasnije ogovarete.

Ante, nismo te trebali ogovarati i
imaš potpuno pravo ljutiti se na nas.

Hej, Ante, ideš li s nama
poslije škole u park?

Naravno, nađemo se tamo.

Ono što vidimo u drugima odraz je nas samih

Nismo li svi barem jednom osudili druge a da ih i ne znamo? Sudimo knjigu po koricama. Slušamo što nam drugi govore i onda stvaramo svoja mišljenja.

Predrasude. Ono što svaka predrasuda uzrokuje je isključenost, netko ostaje odbačen. Nekim ljudima ne dozvoljavamo da nam se približe jer imamo već unaprijed stvoreno mišljenje o njima. Treba li to biti tako? Ako ne, u čemu je onda problem? Bojimo li se pustiti druge u naše okružje jer im ne vjerujemo, jer smo uplašeni da će nas iznevjeriti?

Moramo više vjerovati jedni drugima jer je upravo povjerenje temelj onoga što učenicima nedostaje – prijateljstvo. Nema smisla prezirati ljudе s kojima smo jedan dio dana okruženi. Skrećemo poglede s lica koja svakodnevno srećemo na školskom hodniku.

O tome kako se ne vole govorili su sedmi a i b razred pa im je školska psihologinja odlučila pomoći pokrenuvši radionicu naziva *Ruka prijateljstva*. Svakog pondjeljka u travnju učenici su se sastajali, razgovarali i upoznavali se. Svatko

je prvo morao upoznati sebe, svoje potrebe, težnje i želje te stvoriti očekivanja kakvog prijatelja žele. *Provo upoznajem sebe pa onda druge* bio je moto radionice. Na prvoj radionici učenici su govorili neke općenite stvari o sebi. Tijekom druge radionice lijepili su sličice na papir i objašnjavali kako ih te sličice opisuju. Na trećoj radionici učenici su zajedno crtali svoje opuštajuće mjesto. I na zadnjoj radionici svatko je nekome napisao nekakvu lijepu poruku. Tako su učenici malo izgladili svoje odnose, upoznali jedni druge i postali odgovornije osobe.

Ana Vučić, 7. b

ANKETA O PRIJATELJSTVU

»Nađi vremena za prijateljstvo, to je put do sreće«

Prijateljstvo nije nešto što se lako može objasniti. Ne uči se u školi, ne pretražuje se preko interneta, nema definiciju. Prijateljstvo moramo osjetiti. Ono može biti pravo i lažno, iskreno i neiskreno. No, najvažnije što ti prijateljstvo može dati je sreća. Sretni smo ako imamo nekoga na koga se možemo osloniti u lakim i teškim trenutcima, nekoga tko će uvijek biti uz nas, pomoći nam, nekoga tko zna sve o nama i cijeni nas usprkos tomu. Pravog prijatelja možemo povrijediti, s njime se možemo posvađati, no ne možemo ga izgubiti. Pravo prijateljstvo je vječno.

Ove godine novinarska skupina provodila je anketu o prijateljstvu. Istražili smo koliko učenici naše škole imaju prijatelja, koliko su odani i koliko vjeruju jedni drugima. Saznali smo kako i gdje stječu nove prijatelje te koliko vremena provode s njima.

Učenici petih razreda otkrili su nam da imaju više od tri prijatelja kojima su jako odani. Ovisno o obavezama, s njima provode slobodno vrijeme. U anketi je najveći broj učenika petih razreda zaokružio da prijatelje upoznaju u školi. Baš i ne vjeruju jedni drugima što je razumljivo, kratko ih znaju te ih trebaju bolje upoznati.

Učenici šestih razreda jako vjeruju svojim prijateljima i spremni su po-

moći jedni drugima. Stječu ih na putovanjima i u nekim prilikama kada se slučajno upoznaju. Oba šesta razreda JEDNOGLASNO su otkrila – svoje prijatelje poznaju najbolje.

Sedmi razredi prijatelje stječu na putovanjima, u školi, preko društvenih mreža i u raznim drugim situacijama, a s njima provode više od tri sata.

Iz 7.b razreda u anketi je sudjelovalo 12 učenika. Ankete su im potpuno jednake, kao da su prepisivali. 95% odgovora im je isto. Jesu li oni naj-složniji razred u školi?

Osmaši imaju šarolike odgovore. Neki imaju jednog prijatelja, neki tri a neki još i više. Često ih upoznaju preko društvenih mreža. Nisu im baš odani, a s njima provode jako puno vremena. Neki su nam priznali da uopće ne vjeruju svojim prijateljima.

Većina učenika škole odgovorila je da osjeća kako se prijatelji ponekad odvoje od njih. Što mislite zašto? Možda zbog vašeg ponašanja, možda zbog neke svađe. Za to sigurno imaju razlog. Sve se može riješiti razgovorom. Isto kao što je učenje majka znanja, razgovor je TEMELJ PRIJATELJSTVA.

Marinka Andraković, 8. a

Naše učenice o prijateljstvu...

Martina Jalovičar i Blanka Barić iz sedmog a razreda:

»Riječi su nešto najmoćnije na svijetu.«

»Snažne su one riječi koje nam na lice izmame osmjeh, nešto kao komplimenti.«

»Riječi su snaga svijeta, snaga svih nas.«

»Riječi su moćne, ali djela su još moćnija.«

»Riječi mogu pokazati osjećaje, događaje, misli, njima možemo prikazati svoju maštu, svoje interese, ali najgore što pomoću njih možemo napraviti je srušiti nečije snove, nečije osjećaje.«

»Pomoću riječi možemo potaknuti nekoga na nešto, samo trebamo znati upotrijebiti dobru riječ.«

»Većina nas nikada nije pomislila kako riječi mogu prenijeti toliko emocija i toliko nas osvijetliti u raznim područjima života, sve dok se ne susretнемo s raznim ljudima i njihovim mišljenjima koja nas potaknu na razmišljanje o našim stajalištima.«

»Ljudi svašta govore, dobar dio naše populacije ponekad uopće ne misli što govori i ne misli o posljedicama izgovorenih riječi.«

»Riječi pune ljubavi, energije i optimizma ponekad su i više nego dovoljne da nam prenesu sretne emocije i ponekad su te riječi vrjednije od djela.«

»Prije izricanja riječi moramo razmisliti jer nekoga možemo povrijediti, što naravno, ne želimo.« **Petra Blažević i Lana Josipović, 5. c**

Učiteljica Ivona Grbeša je s prvim razredom izradila lutke od papira te zavičajnu abecedu. Drugi razred je s učiteljicom Suzanom Birkić pokazao prezentaciju Što su jeli naši stari?, a učiteljica Marija Orešković i treći razred narodnu nošnju našega zavičaja. Četvrti razred u učiteljica Elizabeta Moskalj prikazali su stare stvari kojima su se ljudi prije koristili u svakodnevnom životu.

Nastavnica Zorica Aščić odlučila je pokazati učenicima kako se prije bojilo jaja pomoću luka, a nastavnica Marinka Jaman prikazivala je učenicima bojenje jaja voskom. Nastavnice Ivana Čatić i Josipa Pavić izrađivale su glagoljična slova od glinamola, a ako je nekoga zanimalo kako se plešu ili sviraju šetana

PROJEKTNI DAN

Naša kulturna baština

U travnju ove godine održan je projektni dan na temu Naša kulturna baština.

kola, bećarac i svatovac, mogli su se upisati kod nastavnice Vesne Nikolić, Martine Milanović i nastavnika Vanje Gvozdanovića. Nastavnik Ivica Jurčević i nastavnica Kristina Dijaković pripremili su dokumentarni film Kolinje na slavonski način, dok su nastavnica Ana Jaman i nastavnik Daniel Špehar prikazali izradivanje tradicijskih frizura djevojaka i žena. Nastavnice Nikolina Mihić i Marina Gregić prikazivale su izgled narodne nošnje ovoga kraja. Nastavnice Suzana Cvitković-Dragičević i Darija Cindrić pokazale su vještini izrade zlatoveza.

Cilj je projektnog dana bio prisjetiti se naših starih običaja i naučiti nešto novo o njima.

Lori Sudar, 5. b

Županijsko natjecanje u atletici

Županijsko natjecanje u atletici održano je početkom travnja u Osijeku. Učenici su se natjecali sa školama iz Osječko-baranjske županije u različitim sportskim aktivnostima (skok u vis, bacanje kugle, trčanje, štafeta...) Djevojčice i dječaci sedmih i osmih razreda naše škole su osvojili treće mjesto. Njima čestitamo, a još veću poхvalu zасlužuju dječaci petih i šestih razreda naše škole koji su osvojili drugo mjesto. Svim natjecateljima šaljemo pohvale i želimo im još veći uspjeh sljedeće godine!

Marija Jukić, 8. a

Zajedništvo i prijateljstvo u momčadskim sportovima

Svi za jednog, jedan za sve

Na samom početku okuplja se momčad. Ona se okuplja na način da se okupe najkvalitetniji igrači na svim pozicijama u timu. Kad se sastavi ekipa, slijede naporni i dugotrajni treninzi na kojima se iz igrača izvlači snaga i emocije, takvim se načinom dolazi do zajedništva na terenu. Momčad se na treninzima uigrava kako bi svaki igrač znao kakvu loptu treba dodati, kome treba odigrati i slično. Igrači se moraju naučiti sporazumijevati bez govora, dakle pokretima ruku i očiju. Nakon temeljnog uigravanja slijede utakmice, u kojima momčad pokazuje sve zajedništvo što su ga na treningu stvorili. Ako su treninzi bili dobri i temeljni, ekipa dolazi do sve više pobjeda, a samim time i naslova. Svi klubovi koji su u vrhu u sportovima kao što su nogomet, rukomet, vaterpolo, košarka i odbojka nisu bez razloga tamo, svoje su zajedništvo stekli na teškim treninzima, a na utakmicama su samo primijenili naučeno. Igrači se moraju slagati, poštovati i biti tu jedni za druge. Trebaju igrati kao jedan i truditi se jer ne pobjeđuje svatko od njih sam, već pobjeđuju kao tim. Ako igrači nisu spremni psihički, u svojim glavama, ne mogu dobro igrati i to ih dovodi do poraza i gubitka mesta u utrkama u kojima pobjeđuju samo najbolji.

Josip Drenjančević, 8. a

Godine nisu prepreka prijateljstvu

Tamburaški orkestar Općine Semeljci nastupio je na mnogim međunarodnim festivalima umjetničke tamburaške glazbe i postigao je zavidne rezultate – Zlatna plaketa »Tambura Paje Kolarića« – s najvećom pohvalom Orkestru u Osijeku na Međunarodnom festivalu umjetničke tamburaške glazbe, Hrvatsko društvo skladatelja dodijelilo je Plaketu dr. Josip Andrić tamburaškom orkestru za najbolju prizvedbu koncertne skladbe TO Općine Semeljci za izvedbu skladbe Slavonska svitnja autora Vlade Čatića...

Orkestar je osnovan 2013. godine s osnovnim ciljem okupljanja mlađih zainteresiranih za bavljenje tamburaškom glazbom. Pri osnovnoj školi u Semeljcima od 2008. godine odvija se nastava

Intervju s članovima Tamburaškog orkestra Općine Semeljci

glazbene škole – predmet Tambure, a u samoj školi sviranje tambure, kao izvannastavna aktivnost, prisutno je preko 30 godina.

Orkestar okuplja mlađe pojedince koji se žele sviranjem tambure žele baviti na još kvalitetniji način. Njegov je cilj okupljanje i poticanje mlađih ljudi na kulturno djelovanje u zajednici u kojoj žive i odrastaju.

U orkestru trenutno redovito i aktivno sudjeluje oko 25 tamburaša, više od polovine jesu mlađi do 20 godina starosti, odnosno polaznici glazbenih škola.

Orkestar stručno vode tri profesora glazbe.

Kako je biti član i svirati u Orkestru, pitali smo dvojicu članova, Karla i Marka, učenika osmog a razreda naše škole.

Novinar: Kako postati član Orkestra?

Marko: Važno je biti vješt u sviranju.

Novinar: Što vas je privuklo sviranju?

Karlo: Cijela moja obitelj svira pa i ja također.

Novinar: Koliko ste dugo članovi Orkestra?

Marko: Dvije godine.

Karlo: Četiri godine.

Novinar: Koja je dobna granica za ulazak u Orkestar?

Karlo: Nisu bitne godine, nego vještina sviranja.

Novinar: Koliko dugo postoji Orkestar?

Marko: Postoji pet godina.

Novinar: Koliko ima članova?

Marko: Tridesetak članova.

Novinar: Koliko je star najmlađi, a koliko najstariji član?

Marko: Najmlađi ima jedanaest godina, a najstariji četrdeset i pet.

Novinar: Tko je voditelj i osnivač?

Karlo: Vladimir Čatić ujedno je voditelj i osnivač.

Novinar: Koliko instrumenata svira u orkestru?

Karlo: Ima ih nekoliko – bas, čelo, brač, prima, bulgarija ...

Novinar: Kada ste dobili svoj prvi pravi instrument?

Marko: U trećem razredu kada sam krenuo u glazbenu školu.

Karlo: Još u nižim razredima.

Novinar: Koje instrumente svirate?

Marko: Sviram bas, primu i čelo.

Karlo: Bas, primu i klavir.

Novinar: Koliko često imate probe?

Marko: Svaki tjedan.

Novinar: Imate li glazbene uzore?

Marko: Uzor mi je Krinoslav Dražić iz Tamburaškog sastava *Prijatelji*.

Karlo: Nemam.

Novinar: Bavite li se sviranjem u slobodno vrijeme?

Marko: Da.

Karlo: Da.

Novinar: Odakle ljubav prema glazbi?

Marko: Prvo me privuklo pjevanje, a zatim sviranje.

Karlo: Sviramo odmalena pa sam naviknuo.

Novinar: Uspijevate li uskladiti školske obaveze s probama?

Marko: Ponekad baš i ne.

Karlo: Uspijevam jer su probe vikendom.

Novinar: Kakvi su odnosi u Orkestru s obzirom na različitu dob?

Marko: Prijateljski.

Karlo: Prijateljski, ne obazremo se na dob.

Novinar: Jeste li se sprijateljili s nekim u orkestru?

Marko: Da.

Karlo: Da.

Novinar: Čujemo da ste posjetili mnoge zemlje ... Koje vam je najdraže putovanje?

Marko: Svidjela im se Banja Luka jer ima restorana koji su mi se svidjeli i jer smo tamo osvojili prvu nagradu.

Karlo: Bili smo u Makedoniji, Srbiji, Crnoj Gori, Bosni i Hercegovini. Najviše mi se

svidjelo u Makedoniji jer je to bilo prvo putovanje i svidjeli su mi se Makedonci.

Novinar: Hoćeće li se nastaviti baviti sviranjem u srednjoj školi?

Marko: Da.

Karlo: Da.

Novinar: Kakvu glazbu slušate?

Marko: Narodnu i tamburašku.

Karlo: Od narodne do tehno.

Novinar: Saznajemo da u Orkestru ima pripadnica ljestve spola, jesu li se dogodile neke simpatije?

Marko: Ne, samo prijateljstvo!

Karlo: Ne baš...

Novinar: Koje ste sve nagrade osvojili?

Karlo: Osvojili smo zlatne plakete, bili smo prvi u Makedoniji i treći u Srbiji.

Ivana Hes, 5. c

JEDNODNEVNI IZLET OSMAŠA U VUKOVAR

Da se nikad ne zaboravi

Sredinom mjeseca svibnja, učenici osmih razreda suđelovali su u jednodnevnom posjetu Gradu heroju, gdje su naučili nešto više o Domovinskom ratu, i naravno, o gradu Vukovaru. Nakon nešto više od sat vremena stigli smo u vukovarsku vojarnu, koja je ujedno i Memorijalni centar Domovinskog rata. Ondje je za učenike održano predavanje o Domovinskom ratu. Nakon predavanja, uputili smo se u obilazak muzeja, koji je u sklopu vojarne. Tamo smo uz kratak, ali vrlo poučan i dirljiv govor jednog od zapovjednika, razgledali muzej, a poslije toga smo se spustili i na mjesto koje je u vrijeme Domovinskoga rata bilo srpski koncentracijski logor, u kojem je zatočeno tisuće hrvatskih civila i branitelja. Nakon toga, održano nam je predavanje o minama, minskim poljima i njihovim posljedicama, a i naravno razgledavanje tenkova koji su izloženi u vojarni. Završetkom razgledavanja vojarne, uputili smo se u obilazak vukovarske bolnice, koja je jedan od najpoznatijih simbola strašne tragedije Domovinskog rata. Bolnica je bila jedno od najdirljivijih mesta u cijelom obilasku grada. Zatim smo se uputili natrag u vojarnu, gdje nas je nakon iscrpljujućeg hodanja i razgledavanja dočekao ručak. Nakon ručka smo se uputili prema »Tr-

pinjskoj cesti«, koja se još zove i »Groblje tenkova«. Ondje je održano kratko predavanje o samom mjestu, a i o žrtvama Domovinskog rata. Usljedio je i posjet Ovčari, bivšoj farmi koja je tijekom rata postala logor. U blizini Ovčare, nalazi se i Spomen-dom, mračna prostorija, gdje se na sredini nalazi vrtlog na kojem se projektiraju imena stradalih, a na dnu gori vječno svjetlo. U prostoriji smo još mogli vidjeti i slike žrtava koje se naizmjениčno pale i gase, i na samom dnu razne dokumente koje su stradali imali kod sebe za vrijeme strašne tragedije. Kraj izleta obilježili smo posjetom Memorijalnom groblju žrtava Domovinskog rata. Tamo smo mogli vidjeti stotine bijelih križeva koji su ondje postavljeni 1998. godine nakon što je na istome mjestu ekshumirano oko 900 tijela. Poslije obilaska groblja, uputili smo se svojim kućama.

Klara Rašić, 8. b

ŠKOLA U PRIRODI – ORAHOVICA

Obuka neplivača

Od 9.4.2018. pa do 14.4.2018. učenici 3. razreda Semeljaca i Koritne posjetili su Školu u prirodi u Orahovici. Cilj tog putovanja bila je obuka neplivača i učenje u prirodi. Tijekom izleta učenici su se bavili različitim aktivnostima - noćno kupanje, zabavu u disku, šetnju do ranča, muzeja, jezera ... Posljednji dan uslijedilo je završno testiranje, kada su učenici dobili i diplome plivača. Na putu kući,

učenici su svratili u ZOO u Našičkom Markovcu gdje su uživali u promatranju prekrasnih i raznovrsnih životinja. Učenici su se odlično proveli, a uz to su stekli nove prijatelje i naučili plivati. **Eva Sremac, 5. c**

Peti susret Kozarčevih škola

»Riječ srca silnija je od svakog uma...« - Josip Kozarac

Osnovna škola Josip Kozarac Slatina pozvala je sve škole Republike Hrvatske koje nose ime Josipa Kozarca na 5. Susrete Kozarčevih škola. Tako su se učenici i njihovi mentori, iz Vinkovaca, Slavonskog Šamca, Soljana, Lipovljana, Josipovca Punitovačkog i naše škole u petak 13. travnja okupili u Slatinici. Nakon kratkog druženja i obilaska škole, učenici su se uputili u Pučko otvoreno učilište Slatina kako bi pogle-

dali što su pripremile ostale škole.

Bilo je tamo svega, od pleasa, igre, pjesme do igrokaza, recitacija... Dramski- recitatorska skupina viših razreda naše škole sa svojom mentoricom Irene Sudar predstavila nas je igrokazom »Kome treba prijatelj?« Poslije nastupa učenici su se vratili u školu na ručak i druženje. Zahvaljujemo Slatini te se radujemo susretu sljedeće godine! **Marija Jukić, 8. a**

Dan Škole

NASTAVNICI PJEVAJU!?

U svibnju naša škola slavi svoj rođendan. Tim povodom održana je svečana akademija i sportski dan.

Na akademiji su se prvi predstavili naši najmlađi. Nevjerojatno je koliko toga su uvježbali i koliko su se potrudili. Bilo je tu dramskih, pjevačkih pa čak i plesnih nastupa i teško je izabrati onaj najbolji. Nakon toga uslijedili su nastupi viših razreda. Dramska i biblijska skupina opet su briljirale i oduševile čitavu publiku. No ne treba zaboraviti ni folklor koji se predstavio spletom slavonskih kola i pjesmama. Posebno iznenadenje ove godine bio je zbor koji nije nastupao sam. Na inicijativu nastavnika Vanje Gvozdanovića, uz školski bend nastupili su i nastavnici s pjesmom »Moja domovina«. Na kraju priredbe na-

čelnik Grga Lončarević nagradio je učenike koji su sve razrede osnovne škole prošli s odličnim uspjehom, a ravnateljica Ružica Primorac čestitala je učenicima i njihovim učiteljima koji su postigli određene uspjehe na natjecanjima znanja i sportskim natjecanjima.

U petak su učenici sudjelovali su u raznim sportskim disciplinama (graničaru, nogometu, rukometu). Niži razredi natjecali su se u nošenju jajeta u žlici, trčanju, skakanju u vreći, graničaru... Međusobno su natjecali, družili se i zabavljali. Čestitamo našoj školi njezin dan!

Marinka Andraković, 8. a

OSMAŠI POSJETILI HNK

Odlazak iz kazališta poslije ponoći

Učenici osmih razreda u siječnju su posjetili Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku. Osječko kazalište osnovano je 1907. godine, a ima titulu najznačajnijeg i najpoznatijeg kazališta u Slavoniji. Većina učenika nije bila oduševljena odlukom da moraju posjetiti tu kulturnu ustanovu. To se, dakako, promjenilo. Glumci, scenografi, kostimografi, orkestar, režiseri, producenti ... Svi su oni mjesecima radili i trudili se kako bi izveli predstavu »Moje pjesme, moji snovi«.

Predstava je bazirana na istoimenom filmu iz 1965. godine koji se temelji na istinitom događaju. Izvedena je savršeno s tek nekoliko ra-

zličitosti od filma. Kazališna ekipa mislila je na sve, pa tako i na humor. Predstavu su učinili zanimljivom likom obiteljskog batlera koji je svake sekunde na pozornici sve više i više nasmijavao publiku. Treba spomenuti profesionalnost i posvećenost glumaca koji su nastavili sa izvedbom čak i kada je nestalo struje.

Učenici su sudili predstavi prije no što su ju pogledali. Na kraju, promjenili su svoje mišljenje toliko da su htjeli pogledati još nekoliko predstava. Naravno, nekom drugom prilikom jer je odlazak iz kazališta bio poslije ponoći.

Marinka Andraković, 8. a

Klokan bez granica

Eva i Damjan među 10 % najboljih u Hrvatskoj

Svake godine pa i ove krajem ožujka u našoj školi održano je matematičko natjecanje Klokan bez granica. Na natjecanju je ove godine sudjelovalo oko 6 100 000 učenika iz 60 zemalja Europe, Amerike, Afrike i Azije. U našoj je školi bilo 38 natjecatelja.

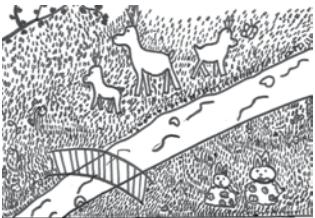
Voditeljica natjecanja bila je nastavnica Matematike i Fizike Sanja Posavčević. Sve su kategorije imale 75 minuta za rješavanje zadataka koji su bili zanimljivog karaktera i pokazuju zabavnu stranu matematike. Među deset posto najboljih u Hrvatskoj plasirali su se Eva Sremac i Damjan Jaman.

Cilj natjecanja nije bio pobijediti i biti najbolji, već uvjeriti i one koji baš ne vole matematiku da je ona svugdje oko nas i da može biti zanimljiva.

Ante Suvala, 8. a

LIKOVNI I LITERARNI RADOVI

Ivana Hes, 5. c

Pas

Vidio sam jednog čuku,
polizao mi ruku.
Žute dlake glatke,
na njemu su baš slatke.
Izgledao je tužno
i bilo mi je jako ružno
gledati ga samog,
tako uplakanog.
Igrali smo se skupa,
skakali preko rupa.
Počeo me za hlače vući,
da ga vodim kući.
Dao sam mu ime Bobi
i sakrio ga u svojoj sobi.
Sakrio ga od mame
da ne bude galame.
Igramo se Bobi i ja,
jer smo prijatelja dva.

Hrvoje Sadlek, 4. r., Semeljci

Mia Mikleušević, 2. r.,
PŠ Forkuševci

Semeljci

Semeljci su kuće, igrališta
dragi ljudi, kokoši, psi,
traktori, polja, parkovi.

Semeljci su pecanje na Ciglani,
igranje u parku,
vožnja po selu,
molitva u crkvi,
čupanje mrkvi,
penjanje po drveću
dok ptice cvrkuću.

Semeljci su vruća ljeta
koja sve ljudе
uvijek bude.

U Semeljcima ulice nikada
nisu prazne,
a ja volim pse mazne.

Nekad igramo hokej,
ali je bitno da je sve
u Semeljcima okej.
Toni Matošević, 4. r., Semeljci

Moja Prva pričest

Moja Prva pričest je bila u nedjelju. Ustali smo se rano jer smo pravili frizure. Obukla sam bijelu haljinicu i bijele cipelice. Na glavu sam stavila bijeli vjenčić.

Misa je počela u 10 sati. Na misi je pjevao zbor. Nas jedanaest pravopričešnika prvi je puta primilo hostiju. Svi smo recitirali. Bili smo poput anđela. Poslije mise smo se slikali i družili ispred crkve. Ručak moje obitelji je bio u domu sela. Došlo je puno rodbine i prijatelja. Dobila sam puno poklona

Toga sam dana ja primila Tijelo Kristovo i ušla u njegovo stado.

Ema Pačarić, 3. r., PŠ Koritna

Anja Brodanac, 4. r., PŠ Koritna

Moja mama

Moja mama najbolja je dama,
a lice joj je kao svjetleća rama.

Kad smo bolesni,
mama snagu čuva,
ko Superman ona se po kući
muva.

Što god poželim,
to se i ostvari,
ko Božićnjak
vrti se na glavi.

I za kraj,
mogu reći,

moja mama zna
najbolje kolače peći.

Šimun Matković, 3. r.,
PŠ Forkuševci

Daniela Šalić, 8.c

Dragi Sveti Alojzije,

kao mali mislio sam da smo rođaci. Nemamo zajedničku krv, ali smo slični jer i mene često krivo sude. Nekada me to jako puno košta iako nisam kriv, a nekada me uopće ne košta i ne bude nikakvih posljedica, osim osjećaja nepravde.

Onima koji su krivo sudili, nije ništa, nemaju nimalo savjesti. Neki čak osjećaju i zadovoljstvo jer znaju da su me uvalili u nevolje svojim lažima.

Tako je bilo i tebi, pa te molim da pomogneš meni i svima koji isto pate. Molim te da nam daš nade i snage u trenutcima slabosti, u trenutcima patnje koja je nastala zbog laži.

Ante Suvala, 8.a

Sara Kramarić, 2. r.,
PŠ Forkuševci

Moj mačak

Moj mačak grebe štalske grede,
na gredi se odmara,
spava i prede.

Najviše voli mlijeko pitи,
ali i meni u krilu dugo se maziti.

Voli poljem lutati
i miševe loviti.

Ponekad noću šeta po krovу
i uznemirava staru sovu.

Kad mu je dosadno,
penje se na bor.
Moj mačak je jako drag stvor.

Ante Filip Žolo, 4.r.,
PŠ Koritna

Ivana Lipert, 2. r., PŠ Vrbica

Zlatna jesen

Zlatna, predivna jesen je došla u moje selo Forkuševce.

U mojoj kući, na mom ormaru mirisu predivne, mirisne dunje. Jednog dana šetala sam ulicom i vidjela jednu djevojku u predivnoj zlatnoj haljinici. Došla sam do nje i pitala ju kako se zove. Rekla je da se zove Jesen. Šetale smo i rekla mi je da će cijelo selo biti drugačije. I bilo je. Lišće je požutjelo, jabuke porumenjeli, grožđe se plavilo, a kruške se zelenjeli.

Poslije toga po mojoj prijateljicu Jesen došla je bijelo zlatna kočija, a kočiju su vukla dva lijepa bijela konja lipicanca.

Lucija Bošnjaković, 3.r.,
PŠ Forkuševci

Laura Pastulović, 2. r.,
PŠ Vrbica

Pismo Zemlji

Oprosti Zemljo što ni smeće ne bacamo u vreće.

Oprosti što stabla uništavamo da sebi priuštimo.

Ti Zemljo moraš nam narediti da te više ne smijemo unerediti.
Anja Brođanac, 4. r., PŠ Koritna

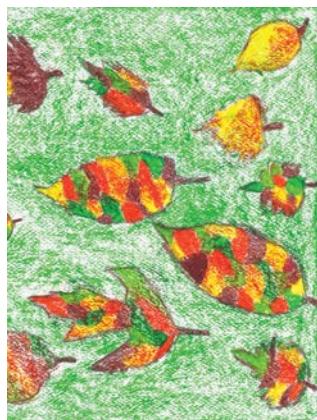
Mislav Plazanić, 2. r., PŠ Vrbica

Jesen

Oj jeseni
došli su kesteni.

Jesen je stigla
i ptice digla.
Jesen je došla
i selom prošla.

Ena Marinović, 4. r., PŠ Koritna

Mia Mikleušević, 2. r.,
PŠ Forkuševci

Snjegović i ja u školi

Imam prijatelja snjegovića. On je plišanac i zove se Mrzli.

Danas je Dan plišanaca u školi i povela sam ga sa sobom. Sjedio je pokraj mene u klupi. Bio je jako dobar i pozorno je slušao učiteljicu. Jedino ga je plasilo to što je u učionici bilo toplo pa se bojao da se ne otopi. Ja sam mu tihio šapnula: »Ne boj se, nećeš se otopiti. Ti si plišanac.«

Samo mi se nasmiješio i nastavio mirno sjediti. Lijepo smo se proveli toga dana u školi. Jedva čekamo sljedeći Dan plišanaca.

Dora Prebeg, 2.r., PŠ Kešinci

Šimun Matković, 3. r.,
PŠ Forkuševci

Školska ljubav

Mrak sam joj
umišljen i drzak.
Naočale nosim.
Frizura mi baš
i ne stoji, a
ona to kod mene
baš i ne voli.
Visok sam, a
ona je mala.
Zajedno izgledamo
kao šala.

Znam da ona to
sve prijateljicama priča,
a samo zato
što joj se sve na
meni sviđa.

Ivano Sikra, 3. r., PŠ Mrzović

Lorena Duvnjak, 8. b

Žuti listić

Ove jeseni, jedan listić žut
Bojao se da će pasti na put.

Taj žuti list,
Bio je mokar kao kist,
Ali je bio kao suza čist.

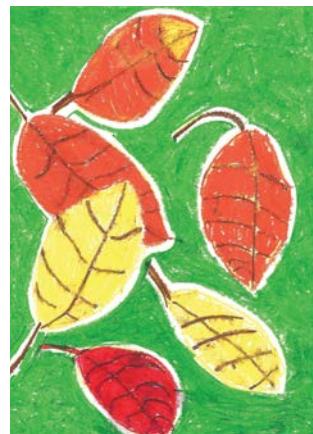
Ljuljao ga vjetar, kiša ga je prala
Ali se listić držao svojih stabala.

I zapuše vjetar i zaljulja grane,

Malom žutom listiću
skoro srce stane.

Ali skoči hrabro
sa svog stabla dolje,
I preleti put i padne na polje.

Gabrijel Tadić, 4. r., Koritna

Milan Jelenić, 2. r., PŠ Vrbica

Dominik Beno, 3. r., Semeljci

Kruška

Krošnja ti je velika, zelena
Rumeni plodovi u njoj
Uh, kako su zreli
Šušti tvoja krošnja
Kruške zrele,
A ja gledam i razmišljam kako da ih uberem.

Lara Sučić, 4. r., PŠ Vučevci

Usred livade
Ima jedan cvijetić
Prelijep i sam.

Marin Lukić, 4. r.,
PŠ Forkuševci

Sara Kramarić, 2. r.,
PŠ Forkuševci

Sreća

Sreća je o meni jedno živo biće,
Živo biće koje se po svijetu kreće.
Sreća nema ni manje ni veće,
Sreća žuri i svatko je ima,
kad nekog je u stvarima malim,
a kad nekog u velikim stvarima.

Ipak za sreću treba malo nesreće,
Jer se dio njih u životu susreće.
I tako život prođe,
svi na kraju sretni,
Sreća u nekima
praznici su ljetni...

Ja sam sada sretan
i ne da mi se pisati,
Sad svima čao, ja ću zbrisati...

Andrej Jurjević, 6. b

Tea Miladinović, 2. r.,
PŠ Koritna

Marinka Andraković, 8. a

Karlo Čatić, 8. a

Josip Drenjančević, 8. a

Marija Jukić, 8. a

Naši odlikaši

Josip Miladinović, 8. a

Ante Suvala, 8. a

Lorena Duvnjak, 8. b

Klara Rašić, 8. b

Ana Vujnović, 8. b

Božidar Kelić, 8. c

Ivan Ratkovčić, 8. c

Vanessa Sikra, 8. c

Daniela Šalić, 8. c

8.a

Razrednica:
Martina Milanović

Gornji red: Josip Miladinović, Miroslava Marinović, Marinka Andraković, Lea Penava, Marija Jukić, Ana Tot, Martina Blažević, Ivona Skočibušić, Maja Gregačević, Josip Drenjačević

Pomagačica: Mirjana Brkić

Donji red: Danijel Blažević, Adrijan Rajniger, Marko Gradištanac, Karlo Čatić, David Rakušić, Kristian Talavanić, Ante Suvala

Nedostaju: Mijo Džanija, Ivan Gašparović

8.b

Razrednik:
Ivica Jurčević

Gornji red: Vinko Jelenić, Megi Jelaš, Valeria Čudina, Melisa Matošević, Klara Rašić, Lorena Duvnjak, Isabella Kovačević, Dina Krezić, Ana Vujnović, Tomislav Uzelac

Donji red: Domagoj Grbeša, Ilija Domazet, Ivan Peler, Nino Birkić, Danijel Puljić, Patrik Kaptein, Lovro Kiš, Franjo Tabori

Nedostaje: Marin Matošević

8.c

Razrednica:
Ana Jaman

Gornji red: Božidar Kelić, Patrik Pšak, Daniela Šalić, Sara Lukić, Aneta Birkić, Vanessa Sikra, Marija Jurišić, Mira Radojičić, Robert Bošnjaković, Ivan Ratkovčić

Donji red: Dalibor Matković, Dominik Podhraški, David Podhraški, Marko Spišić, Kristijan Turščak